

A SZERZŐK BEMUTATÁSA

Prof. Dr. Jánosi András általános orvosi diplomáját 1968-ban szerezte a Budapesti Orvostudományi Egyetemen. Belgyógyász (1973) és kardiológus szakorvos (1989). Munkahelyei: Péterfy Sándor utcai Kórház 1968-1972, Országos Kardiológiai Intézet 1972-1989, ahol létrehozta és vezette az Ergometriai és Holter Laboratóriumot. 1989-től – 2011-ig a János Kórház (később Szent János Kórház) Kardiológiai Osztályát vezette. 2011 óta tudományos tanácsadó a Szent János Kórházban. 2007 óta az Infarktusz Regiszter (később Nemzeti Szívinfarktusz

Regiszter) szakmai vezetője a Gottsegen György Országos Kardiológiai Intézetben. Tudományos munkájának szűkebb területe a szívizom vérellátási zavarainak vizsgálata. 1979-ben az orvostudomány kandidátusa, 1989-ben az MTA doktora tudományos fokozatot szerzett. A Semmelweis Egyetemen habilitált, 1991-óta címzetes egyetemi tanár. Éveken át a Kardiológiai Szakmai Kollégium és az Egészségügyi Tudományos Tanács tagja volt. Több szakmai és társasági kitüntetésben részesült: Magyar Kardiológusok Társasága (MKT) Ezüstérem (2013), MKT Zárday emlékérem (2014), Gottsegen emlékérem (2012), Semmelweis gyűri (2000), Batthyány-Strattmann László díj (1996), Semmelweis díj (2009).

Dr. Ofner Péter 1975-ben végzett a Semmelweis Egyetem Általános Orvostudományi Karán. Ugyanettől az évtől kezdve dolgozik a Gottsegen György Országos Kardiológiai Intézetben. Belgyógyászatból és kardiológiából tett szakvizsgát. 1983-ban az Egészségügyi Világszervezet konzultánsnak kérte fel egy EKG referencia laboratórium felállításához. A laboratórium működtetésével párhuzamosan a világ sok országában tartott oktató szemináriumokat az EKG standardizált értékelésével kapcsolatban. 1984-ben meghívták a Kanadai Memorial University

vendégelőadójaként, ahol 3 évig dolgozott, tartott előadásokat a kardiovaszkuláris epidemiológia és prevenció, valamint a klinikai kardiológia tárgykörében. Ezzel párhuzamosan kutatómunkát végzett a szívbetegségek primer és szekunder prevenciójában. 1987-től ismét bekapcsolódott a Gottsegen György Országos Kardiológiai Intézet Kardiológiai Osztályának munkájába. 20. éven át végzett invazív kardiológiai vizsgálatokat és koronária katéter intervenciót. Volt átmenetileg az intézet Szervezési és módszertani osztályának vezetője, ellátta a járóbeteg-rendelés vezetését. 10. éven át volt a Kardiológiai Osztály osztályvezető helyettese, 2004 óta az intézet főigazgatója. A Corvinus Egyetemen szerzett egészségügyi menedzsment diplomát.

Dr. Ferenci Tamás 2010-ben szerzett orvosbiológiai mérnöki, 2013-ban alkalmazott matematikus (statisztikus) oklevelet, doktori fokozatát 2013-ban védte meg biostatistikából. 2013 óta az Óbudai Egyetem Élettani Szabályozá-

sok Csoportjában dolgozik klinikai biostatistikusként, egyetemi adjunktusi beosztásban. Mundruczó György-díjas (2010), Nyerges Gábor-díjas (2013), Neumann János-díjas (2015), a Klinikai Biostatistikai Társaság 2011. év fiatal biostatistikusává választotta. 97 tudományos közlemény szerzője.

Limfóma Világnap – szeptember 8.

A kemoterápiát kiegészítő célzott immunterápia legalább harmadával képes megnövelni a gyógyultak arányát a limfóma agresszív típusaiban szenvedő betegeknél. Emellett a korszerű patológiai és képalkotó diagnosztika, a PET-CT alkalmazása is hozzájárul ahhoz, hogy ezen betegcsoport kezelése egyre eredményesebb. A nyirokrendszer daganatos megbetegedéseinek másik csoportjában, a mérsékelten agresszív, úgynevezett indolens limfómákban a kemoterápia mellőzhetővé válhat az immunterápia és az új gyógyszerek alkalmazása révén – mondta Dr. Demeter Judit, az I. Sz. Belgyógyászati Klinika hematológus professzora a szeptember 8-ai Limfóma Világnap alkalmából. Hozzátette: évente több ezer esetben diagnosztizálnak limfómát Magyarországon; sokarcú betegségről van szó, csaknem hatvan alfaja ismert.

<http://semmelweis.hu/mediasarok/2016/09/07/limfoma-vilagnap-egyre-nagyobb-szerepet-kap-az-immunterapia-a-gyogyitasban/>